

Ἐκκλησία σημασιόμνη ἐν τοῖς Μυστηρίοις

Ἀπάντηση στὸν "Ὁρθόδοξο Τύπο" τῆς 3^{ης} Φεβρουαρίου 2006
ὅτι τάχα μπορεῖ ἡ Νεοημερολογίτικη Σύνοδος τῶν Οἰκουμενιστῶν
τοῦ κ. Χριστοδούλου νὰ ἀμφισβητεῖ τὰ τελούμενα
ὑπὸ τῶν ἀγωνιστῶν Ὁρθοδόξων τοῦ Πατρῖου Ἑορτολογίου Μυστήρια

Στὴν συνεδρία τῆς Βουλῆς στίς 22.01.1931 ὁ τότε πρωθυπουργὸς τῆς Ἑλλάδος **Ἐλευθέριος Βενιζέλος** τόνισε μέ ἔμφαση τὰ ἐξῆς: *"... Ἡ Κυβέρνησις δὲν ἔχει κανένα λόγο νὰ ἐπεμβαίη ὅπως ἀπαγορεύει εἰς τοὺς θέλοντας νὰ ἀκολουθοῦν τὸ παλαιὸν Ἡμερολόγιον τὴν ἐκτέλεσιν συμφώνως μέ αὐτὸ τῶν θρησκευτικῶν αὐτῶν καθηκόντων. Ἡ φυσική, λοιπόν, διέξοδος εἶναι νὰ κάμουν αὐτοὶ μίαν ἰδικὴν τῶν Ἐκκλησιᾶν, τὴν Ἐκκλησίαν τῶν Παλαιοημερολογιτῶν. Καὶ τοὺς εἶπον. Ἄν δὲν τὴν κάματε, νὰ συνέλθετε, καθ' ὃ ἔχετε δικαίωμα ἐκ τοῦ Συντάγματος, αὐτοῦ τοῦ ὁποῖου κατάχρησιν κάνουν οἱ δημόσιοι ὑπάλληλοι, νὰ συνεταιρισθῆτε καὶ νὰ κάμετε τὴν Ἐκκλησίαν τῶν Παλαιοημερολογιτῶν, νὰ κανονίσετε τὰ τῆς ἐκλογῆς τῶν ἱερέων σας καὶ τῶν ἐπισκόπων σας ἀκόμη, **διότι δὲν εἶναι οὔτε αἵρετικοί, οὔτε σχισματικοί οἱ ἐπιμένοντες εἰς τὸ παλαιὸν ἡμερολόγιον.** Νὰ εἴσθε βέβαιοι ὅτι ἡ Κυβέρνησις ἐμπνεομένη ἀπὸ τὰς ἀρχὰς τῆς ἀνεξιθρησκείας καὶ τῆς πλήρους ἐλευθερίας τῆς συνειδήσεως, θὰ σᾶς βοηθήσῃ μέ κάθε τρόπον..."*

Αὐτὸ τὸ ὅποιο θεώρησε ὡς αὐτονόητο ὁ μέγας πολιτικός καὶ στὴ συνέχεια ἐπιβεβαίωσε ἡ Πολιτεία καὶ ἡ Δικαιοσύνη μέ πάγια Νομολογία τῶν δικαστηρίων ὄλων τῶν βαθμῶν τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας καὶ τοῦ Ἀρείου Πάγου ἐπικυρώνει,¹ ἡ κρατικὴ Νεοημερολογιτικὴ ἐκκλησία ἀρνεῖται πεισματικά νὰ παραδεχθεῖ!

Θέτει ὑπο ἀμφισβήτησιν τὰ μυστήρια **τῶν μόνων Ὁρθοδόξων, κατὰ τὴν δήλωσιν τοῦ τ. Πατριάρχου Ἱεροσολύμων Διοδώρου.**

Ἄμφισβητεῖ τὴν ἐγκυρότητα τῶν Μυστηρίων τῶν ἐμμενόντων στὰ Πάτρια καὶ διωκομένων ἀπὸ τὸ 1924 Ὁρθοδόξων.

Ἐκεῖνων πού φύλαξαν πνευματικὲς Θερμοπίλεις!

Ἐκεῖνων πού φυλακίστηκαν καὶ βασανίστηκαν γιὰ τὴν Ἁγίαν Ὁρθοδοξίαν!

Ἐκεῖνων πού οἱ Ναοὶ τοὺς σφραγίστηκαν καὶ κατεδαφίστηκαν ἀπὸ τίς Μπουλντόζες τῆς Καινοτομίας ἐπανειλημμένως!

Ἐκεῖνων πού οἱ Ναοὶ τοὺς βεβηλώθηκαν ἀπὸ τοὺς Καινοτόμους Νεοημερολογίτες καὶ τὰ πειθήνια σ' αὐτούς ὄργανα τῆς κρατικῆς ἐξουσίας!

¹ Βλ. καὶ Γνωμοδότηση τῆς Ὀλομέλειας τοῦ Νομικοῦ Συμβουλίου τοῦ Κράτους, 304/1977, καὶ 794/1986 καὶ ἀποφάσεις 4801/1937 Τριμελοῦς Πλημ/δικείου Ἀθηνῶν, 4799/1938 καὶ 2176/1939 Μονομελοῦς Πλημ/δικείου Θεσσαλονίκης, 2016/1939 Πλημ/δικείου Λαμίας, 468/1940 Τριμελοῦς Πλημ/δικείου Ἡρακελείου, 100/1946 Ἐφετείου Κρήτης, 529/1947 Πλημ/δικείου Καβάλας, 1704/1947 Πλημ/δικείου Χαλκίδος, 1056/1948 Τριμελοῦς Πλημ/δικείου Θεσσαλονίκης, 1344/1964 Βούλευμα Συμβουλίου Πλημ/δικείου Πειραιῶς, 1209/1972 Μονομελοῦς Πλημ/δικείου Πειραιῶς, 230/1973 Τριμελοῦς Ἐφετείου Θράκης, 1554, 1974 Τριμελοῦς Πλημ/δικείου Δράμας, 713/1983 Μονομελοῦς Πλημ/δικείου Χίου, 146/1990 Τριμελοῦς Πλημ/δικείου Δράμας, 2538/1990 Πλημ/δικείου Θηβῶν. Βλ. καὶ ἀποφάσεις 378 καὶ 379 τοῦ 1980 τοῦ Ἀρείου Πάγου, κατὰ τίς ὁποῖες οἱ Παλαιοημερολογίτες δὲν εἶναι οὔτε σχισματικοὶ οὔτε αἵρετικοί. Βλ. καὶ ἀποφάσεις 494/1997 καὶ 495/1997 τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας.

Εἰδικὴ δήλωσις περιελήφθη στό Σύνταγμα τοῦ 1975, σύμφωνα μέ τὴν ὁποία οἱ Γνήσιοι Ὁρθόδοξοι Χριστιανοὶ Παλαιοημερολογίται δύνανται νὰ τελοῦν ἀκωλύτως τὰ λατρευτικά τους καθήκοντα.

Ἀναγνωρίζονται ἀπὸ τὸ Κράτος ὡς Ὁρθόδοξοι Κληρικοί, Ἀπόφαση 30.09.1985 Ὑπουργείου Ὑγείας Πρόνοιας καὶ Κοινωνικῶν Ἀσφαλίσεων.

Τελοῦν ἀνεμπόδιστα ὄλες τίς Ὁρθόδοξες ἱεροπραξίες σέ ἰδιαίτερους Ναοὺς, οἱ ὁποῖοι λειτουργοῦν ἢ ἀνεγείρονται μέ κανονικὴ κρατικὴ ἄδεια κατὰ τίς ἐγκυκλίους Χ.Ο.Π. 137/15.10.81 καὶ 91/01.06.82.

Τὰ τελούμενα ἀπὸ αὐτοὺς μυστήρια (Βαπτίσεις, Γάμοι) ἀναγνωρίζονται ἀπὸ τὴν Ἑλληνικὴ Δικαιοσύνη, βλ. Γνωμοδότηση Εἰσαγγελέως Ἀρείου Πάγου **Ἄγγελου Μπουρόπουλου**, 1/71 τοῦ 1947, Θεμῆς ΝΗ', σελ. 70-71 καὶ ἀπόφαση Πολυμελοῦς Πλημ/δικείου Πειραιῶς 1513.

Σύμφωνα μέ τὴν πρόσφατη ἀπόφαση 613/02.04.1996 τοῦ Ὑπουργείου Ἐξωτερικῶν τὰ Μυστήρια τῶν Ὁρθοδόξων τοῦ Πατρῖου Ἑορτολογίου καταχωροῦνται καὶ στὰ Ληξιαρχικά Βιβλία τῶν Ἑλληνικῶν Προξενίων τοῦ Ἐξωτερικοῦ.

Ἐκείνων πού ὑπέστησαν ἀνηλεῆ διωγμό ἐπὶ ὀγδόντα χρόνια ἀπὸ τίς δυνάμεις τοῦ σκότους καὶ τοῦ πνευματικοῦ μεσαίωνα!

Ἐκείνων πού ἔμειναν πιστοὶ στὰ κελεύσματα τῆς ΣΤ' καὶ τῆς Ζ' Οἰκουμενικῆς Συνόδου πού ὀρίζουν:

"Εἰ τις πᾶσαν παράδοσιν Ἐκκλησιαστικὴν ἐγγραφόν τε ἢ ἀγραφον ἀθετεῖ, ἀνάθεμα ἔστω".

καὶ τῶν Πανορθόδοξων Συνόδων τῶν ἐτῶν 1582, 1587 καὶ 1592 πού ἀναθεματίζουν ὁποῖον τολμοῦσε νά ἀλλάξει τό αἰώνιο Ἑορτολόγιο τῆς Ἐκκλησίας μας!²

Ἐκείνων πού ἀνέδειξαν ἀγίους, τῶν ὁποίων τὰ λείψανα παραμένουν ἀφθαρτα, ὡς τοῦ **Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Ρουμάνου** στήν ἔρημο τοῦ Ἁγίου Γεωργίου τοῦ Χοζεβίτου, **τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Μαξίμοβιτς** καὶ τοῦ **Ἁγίου Μητροπολίτου Φιλαρέτου** τῶν Ρώσων τῆς Διασπορᾶς, **ἀπὸ τοῦ ὁποίου πῆραν τὴν διαδοχὴ καὶ τὴν Ἱερωσύνη οἱ Ὁρθόδοξοι τοῦ Πατρίου Ἑορτολογίου** στή β' φάση τοῦ αἵματοβαμμένου Ἱεροῦ Ἀγῶνα τους!

Δέν προβληματίζονται ἀπὸ τὴν Ἐκκλησιαστικὴ Ἱστορία πού διδάσκει ὅτι σέ κάθε ἀντίστοιχη περίοδο, οἱ Ὁρθόδοξοι διώκονταν, φυλακίζονταν, βασανίζονταν καὶ ὀδηγοῦνταν καὶ στό μαρτύριο, γιατί ὑπερασπίζονταν **ὄρια ἃ ἔθεντο οἱ Πατέρες ἡμῶν;**

Ἀντιθέτως, εἶναι δυνατόν νά εἶναι καὶ τρόπων μέτοχος καὶ θρόνων διάδοχος ὁ κ. Χριστόδουλος, πού προσκαλεῖ στήν Ἁγιοτόκο Ἑλλάδα μας τόν δικέρατο γίγαντα τῆς Ρώμης, τόν Πάπα, καὶ ἐτοιμάζεται νά τόν προσκυνήσει καὶ πάλι στό Βατικανό σέ λίγες μέρες;

Εἶναι τρόπων μέτοχος καὶ θρόνων διάδοχος ὁ κ. Χριστόδουλος πού διοργανώνει τό προτεσταντικό συνέδριο τοῦ Παγκοσμίου Συμβουλίου τοῦ Σατανᾶ στήν καρδιά τῆς Ἑλλάδας μας, ὅπου συμμετέχουν συμπροσευχητικά μέ πάστορες καὶ παστορίνες καὶ Νεοημερολογίτες ἐπίσκοποι καὶ ἱερεῖς;

Δέν ἔχουμε Ἀποστολικὴ Διαδοχὴ οἱ Ὁρθόδοξοι τοῦ Πατρίου Ἡμερολογίου καὶ ἔχουν οἱ Οἰκουμενιστὲς τοῦ Φαναρίου πού μεταδίδουν τὰ μυστήρια στοὺς προαιώνιους αἵρετικούς Λατίνους κατὰ τόν **Ἅγιον Νικόδημον;**

Ἐχει ὁ κ. Βαρθολομαῖος τὴν χάριν τῆς Ἱερωσύνης πού συνιερουργεῖ μέ τόν Πάπα καὶ κοινωνεῖ τοὺς Λατίνους;

Ἐχουν οἱ Νεοημερολογίτες τὴν Θεῖαν Χάριν, ὅταν εἶναι κοινωνικοὶ μέ τό Πατριαρχεῖο Ἀντιοχείας, τό ὁποῖο κοινωνεῖ μυστηριακά μέ τοὺς Μονοφυσίτες, πού εἶναι καταδικασμένοι ἀπὸ τέσσερις Οἰκουμενικὲς Συνόδους καὶ δέν ἔχουν οἱ Ὁρθόδοξοι πού ἀγωνίζονται ὑπὲρ τῆς ἀμωμῆτου Πίστεως!

Ἐχουν τὴν χάριν τῆς Ἱερωσύνης ἐκεῖνοι πού ὑπογράφουν προδοτικὲς συμφωνίες στό Σαμπεζύ μέ τοὺς Μονοφυσίτες καὶ στό Μπάλαμαντ μέ τοὺς Φράγκους;

Ἡ Ἐκκλησία ὑπάρχει καὶ συνεχῶς μορφοῦται ἐν τοῖς Μυστηρίοις καὶ διὰ τῶν Μυστηρίων. Μόνον ὅσοι διαβιοῦν ἐκτός τῆς μυστηριακῆς ζωῆς τῆς ἀγάπης καὶ ἐκτός ἐκείνου τό ὁποῖον πάντοτε, παντοῦ καὶ ὑπὸ πάντων ἐπιστεύθη εἶναι ἐκτός τοῦ Σώματος τοῦ Χριστοῦ.

Οἱ Ὁρθόδοξοι τοῦ Πατρίου Ἑορτολογίου ἀγωνιζόμαστε κρατοῦντες τὰς Παραδόσεις. Ὅ,τι πάντοτε, παντοῦ καὶ ὑπὸ πάντων ἐπιστεύθη. Ἐχουμε ἐμπειρία τί σημαίνει **πλήρωμα τῆς Πεντηκοστῆς**. Διότι ἀκριβῶς ἡ Ἀποστολικότητα τῆς Ἐκκλησίας δέν ἐξαντλεῖται στό ἀδιάσπαστο τῆς ἀλυσίδας τῆς Ἱερατικῆς Διαδοχῆς ἀπὸ τοὺς Ἀποστόλους μέχρι σήμερα. Ἡ Ἀποστολικὴ Διαδοχὴ νοεῖται μόνον μέσα στήν πιστότητα τῆς Ἀποστολικῆς Παραδόσεως, χωρὶς τὴν ὁποία δέν ὑπάρχει Ἀποστολικὴ Διαδοχὴ, ἔστω καὶ ἂν ἡ ἀλυσίδα τῶν ἐπισκοπικῶν χειροθεσιῶν φτάνει μέχρι τοὺς Ἀποστόλους.

Αὐτὴ τὴν Ἀποστολικὴ Παράδοση βιοῦμεν ψυχῇ τε καὶ πνεύματι οἱ Ὁρθόδοξοι.

Οἱ Ὁρθόδοξοι τοῦ Πατρίου Ἑορτολογίου κρατοῦντες τὰς Παραδόσεις, μένοντες μακριὰ ἀπὸ τίς αἰρετικὲς συνάξεις, τίς συμπροσευχῆς καὶ τόν Πανθηρηκειακὸ Οἰκουμενισμό, ἀποδοκιμάζοντας τίς προδοτικὲς συμφωνίες μέ προαιώνιους αἵρετικούς, εἴμαστε ἐκεῖνοι πού δικαιοῦνται νά καυχόμαστε λέγοντας:

"Στοιχοῦμεν ἐπόμενοι τῷ συνόλω, τῇ ἀρχαιότητι, τῇ συμφωνίᾳ", "βεβαιούμενοι χάριτι τῇ καρδίᾳ" καὶ ὅτι **σέ κάθε Εὐχαριστιακὴ Σύναξη ἀποτελοῦμε τὴν Καθολικὴ Ἐκκλησία, τὴν σηματομένην ἐν τοῖς τοῦ Χριστοῦ Ἁγίοις Μυστηρίοις κατὰ τόν Ἅγιο Νικόλαο τόν Καβάσιλα**³.

² Κατὰ τόν πατέρα Φιλόθεο Ζερβάκο.

³ Ἑρμηνεία τῆς Θεῖας Λειτουργίας, κεφ. Λη' PG 150, 452.